

Bilag 3.

Spørgsmål til landbrugsministeren:

Under henvisning til det i tillægsbetænkningen på side 119-20 anførte spørges: Foreligger der nogen undersøgelser med hensyn til savværkernes kapacitet i forhold til behovet?

Har skovdirektoratets tabgivende investeringer i savværker m. v. givet landbrugsministeren anledning til overvejelser?

Svar:

Der henvises til de i fotokopi vedlagte af Træindustriens Fællesrepræsentation pr. 27. september 1971 udarbejdede oversigter: Forsyningsbalance for savværkstømmer og bøgkævler.*)

De i balancen indgående tal for udbudet af savværkstømmer i 1969-79 er baseret på en af landbohøjskolens skovbrugsinstitut i september 1971 udarbejdet hugstprognose (2 alternativer), medens forsyningsbehovet for savværkerne (kapaciteten) er opgjort af fællesrepræsentationen.

Den af opstillingen fremgående vanskelige forsyningsituation for savværkerne i perioden 1969-79 står i skarp kontrast til situationen i det forudgående ti-år, hvor udbudet for en række sortimenters vedkommende i perioder oversteg industriens efterspørgsel. Årsagen hertil må dels søges i den nedgang i hugsten, som vil blive resultatet af de omfattende stormfald i 1967-68, og dels i den markante udvidelse af savværkernes opskæringskapacitet, som fandt sted i denne periode med ekstraordinært stort udbud af råtræ.

Om statsskovbrugets investeringer i savværker m. v. kan det generelt anføres, at disse i hvert enkelt tilfælde er foretaget sammen med og på lige fod med tilsvarende investeringer foretaget af private skovejere og kun i virksomheder, som på investerings-tidspunktet oparbejdede sortimenter, for

hvilke skovene, statslige såvel som private, havde alvorlige afsætningsvanskeligheder.

Direktoratet har således i flere tilfælde afvist anmodninger om kapitalindskud i virksomheder, hvor afsætningen for de af disse industrier forbrugte sortimenter var sikret på anden måde.

Ved de foretagne investeringer var det ikke tanken på kort sigt at søge en høj afkastning af de investerede midler, men formålet var gennem støtte til de pågældende virksomheder at opnå, at skovenes afsætningsvanskeligheder kunne lettes, hvorved der skønnedes mulighed for på langt sigt at gøre de gældende investeringer rentable. Direktoratet og landbrugsministeriet var vel vidende om, at der for flere af investeringernes vedkommende var tale om en betydelig risiko, men man bedømte disse risici som acceptable på baggrund af de muligheder for en stabilisering og udvidelse af skovenes afsætningsmulighed, som forelå.

Træindustrien har imidlertid i de senere år haft særdeles vanskelige kår, og som det fremgår af statsrevisorerens tillægsbetænkning har det beklageligvis medført, at skovvæsenets investeringer i nogen udstrækning har været tabgivende.

Jeg er klar over, at direktoratet for statskovbruget har givet udtryk for, at det nødigt aldeles vil fraskrive sig, i enkelte tilfælde, og hvor vægtige grunde såsom afsætningsvanskeligheder for skovenes træ måtte tale derfor, at yde støtte til betrængte træindustrielle virksomheder gennem aktiekøb o. l., hvilket standpunkt landbrugsministeren ikke udtalte sig imod, og at skovenes afsætningsituation og den ændrede kapacitetssituation indenfor træindustrien sandsynligvis vil medføre, at behovet for statslig støtte til enkelte træindustrivirksomheder efter de hidtil praktiserede retningslinier vil blive væsentlig mindre end forhen.

* Ikke optrykt her.